

hed, dels har hun gennem sin „Nogle Kvinder i Dyrebeskyttelsens Tjeneste“ og mange Flyveblade og Smaaskrifter faaet videre Kredse i Tale, og endelig har hun i Forening med sin Mand paa mange Maader støttet vistnok alle dem, der her i Landet for Tiden har ydet nævneværdige Bidrag til Dyrebeskyttelsessagens Løsning. Det maa dertil ikke glemmes, at hun stod i Korrespondance med Dyrebeskyttere hele Verden over, og var hun end i sin Iver saa kampberedt, at hendes Venner kunde have Møje med at faa Lov til at regulere Kampen noget, saa blev hun netop derved Drivfjederen, eller, som Borchsenius*) i sin Omtale af hende træffende har sagt, „Uroen“ i Dyrebeskytternes Lejr.

R. C. Mortensen.

Husøkonomi som Statssag.

Regering og Rigsdag have i Vinter bevilget 6000 Kr. til Uddannelse af Skolekøkkenlæreriinder. Denne Bevilling bør der lægges Mærke til; thi det er den første Bevilling her i Landet særlig givet til Kvindeundervisning. Med disse 6000 Kr. er Kvinders Uddannelse til den specielt kvindelige Gerning — Husgerning — anerkendt som en Sag, der kommer Staten ved og er dens Støtte værd. Det er den huslige Kvinde, den vordende Husmoder, som ved denne Bevilling er naaet frem til at blive regnet med i Statens Husholdning, og det er glædeligt at se Bevillingen vedtaget enstemmigt.

Det vilde dog være altfor beskedent — selv for Kvinder — om vi, idet vi takke for denne første Indrømmelse til huslig Dygtigheds Værd, vilde sige, at nu vare vi vel hjulpne, og at vi nu ikke havde mere at bede Staten om til Støtte for vor huslige Uddannelse; jo, vi have meget mere at bede om; thi vi ere Kvinder i tusindvis, som under vort daglige Arbejde i Hus og Hjem føle Savnet af en alvorlig og alsidig Uddannelse til den Gerning, der er vor Livsopgave, og paa hvis heldige Løsning ikke blot det enkelte Hjems Hygge og Lykke beror, men som ogsaa har afgørende Betydning for

*) Se „Dyrevennen“ 1899 Nr. 3, hvilket Numer helt og holdent er helliget Fru Lembeke.